

Kutleša & Žakula

ODVJETNIČKO DRUŠTVO – LAW FIRM

Poslovni broj: P-2893/2023

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU ZAGREB

Zagreb, 16. rujna 2024.

Tužitelj: MEDITERRANICO d.o.o., Buševac, Sisačka 63, OIB: 11346042442

Tuženik: INTRADE d.o.o., sa sjedištem u Zagrebu, Ulica Nike Grškovića 12, OIB: 37490429754, zastupano po odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Kutleša & Žakula j.t.d. sa sjedištem u Zagrebu, Ulica Crvenog križa 18, OIB: 12448394088

ODGOVOR NA TUŽBU

Punomoć u spisu

Dokazi pod a)

Predano e-komunikacijom

tuženika

I. Tuženik je kroz sustav e-komunikacije izvršio uvid u tužbu tužitelja od 9. listopada 2023. i podnesak tužitelja od 20. lipnja 2024.

Ovim podneskom, u otvorenom zakonskom roku, tuženik podnosi odgovor na tužbu tužitelja te istu osporava u cijelosti u osnovu i visini, pri čemu prvenstveno smatra da predmetna tužba i tužbeni zahtjev sadrže brojne formalne nedostatke, ali i da su i tužba i tužbeni zahtjev činjenično i pravno posve neosnovani i nejasni.

II. Razlozi za odbacivanje tužbe i tužbenog zahtjeva

Tuženik prvenstveno smatra kako Naslovni sud treba odbaciti tužbu kao nedopuštenu zbog razloga kako slijedi.

Naime, Naslovni je sud rješenjem posl. broj gornji od 12. lipnja 2024. pozvao tužitelja da ispravi i dopuni nerazumljivu tužbu od 9. listopada 2023. na način da navede zahtijeva li utvrđenje postojanja dugovanja ili da se naloži isplata novčanog iznosa. Dakle, Naslovni sud je pozvao tužitelja da specificira postavlja li deklaratorni ili kondemnatorni tužbeni zahtjev.

Međutim, ako se analizira tužbeni zahtjev specificiran podneskom tužitelja 20. lipnja 2024. razvidno je da tužitelj postavlja istodobno deklaratorni tužbeni zahtjev („*utvrđuje se da tuženi, temeljem poslovnog odnosa iz međusobnih Ugovora o distribuciji i Priloga 1. Ugovora o distribuciji obadva zaključena 30. studenog 2020. god. duguje tužitelju iznos od 61.183,08 EUR*“) i kondemnatorni nespecificirani tužbeni zahtjev („*(...) te mu se nalaže isplata istog tužitelju u roku od 15 dana od pravomoćnosti ove presude, s tekućom zateznom kamatom od dana utuženja, pod prijetnjom ovrhe*“) kao što ga je već postavio i tužbi od 9. listopada 2023. Već navedeno jasno ukazuje da **tužitelj nije postupio sukladno točki II. rješenja Naslovnog suda od**

12. lipnja 2024. posl. broj gornji, jer je tužitelj zapravo dostavio podnesak bez ispravka i/ili dopune (zato što tužbenim zahtjevom iz tužbe od 9. listopada 2023. tužitelj također zahtijeva utvrđenje dugovanja u iznosu od 61.118,08 EUR uz zahtjev za nespecificiranom isplatom – dakle, radi se o identičnim tužbenim zahtjevima). Stoga, tuženik predlaže Naslovnom sudu postupiti sukladno odredbi čl. 281. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, dalje u tekstu: **ZPP**) u svezi odredbe čl. 109. st. 3. ZPP i odbaciti tužbu i tužbeni zahtjev kao nedopušten.

Pored svega navedenog, tuženik ističe kako je deklaratorni dio tužbenog zahtjeva sasvim sigurno nedopušten u smislu odredbe čl. 187. st. 1. ZPP-a, jer je predmetnom zakonskom odredbom izričito propisano da se deklaratornom tužbom može zahtijevati utvrđenje postojanja odnosno nepostojanja kakva prava ili pravnog odnosa ili istinitosti odnosno neistinitosti kakve isprave. S obzirom da tužitelj zahtijeva utvrđenje dugovanja nekog iznosa, to tuženik smatra kako takav tužbeni zahtjev nije u skladu s odredbom čl. 187. st. 1. ZPP-a te bi takav tužbeni zahtjev trebao biti odbačen kao nedopušten. Nastavno na navedeno, s obzirom da se radi o deklaratornom tužbenom zahtjevu, tuženik ističe kako **tužitelj ne obrazlaže postojanje pravnog interesa sukladno odredbi čl. 187. st. 2. ZPP-a**, a kako takav pravni interes ne postoji niti je isti obrazložen, to je prema stavu tužitelja predmetni tužbeni zahtjev u cijelosti nedopušten te se i s ovog osnova predlaže Naslovnom sudu odbaciti tužbu i tužbeni zahtjev kao nedopušten.

Nadalje, tuženik ističe kako je tužbeni zahtjev nedopušten i u smislu odredbe čl. 446. st. 2. ZPP-a, zato što je tužitelj tuženiku zbog istoga razloga zbog kojeg podnosi tužbu u ovome predmetu prije podnošenja tužbe izdao račun broj 03-0902-23 od 09.02.2023. godine. Samim time, **a s obzirom da na osnovu predmetnog računa tužitelj već ima propisan pravni put za namirenje navodne tražbine (ovrha na temelju vjerodostojne isprave – predmetnog računa), to tuženik smatra kako je tužba tužitelja radi isplate u cijelosti nedopuštena te bi trebala biti odbačena sukladno odredbi čl. 446. st. 2. ZPP-a.** Podredno, tuženik smatra kako tužitelj nema pravni interes voditi predmetni postupak radi isplate za iznos iz predmetnog računa te bi s istog osnova tužbeni zahtjev trebao biti odbijen.

Dokaz: - e-mail kojim je tuženik dostavio račun broj 03-0902-23 od 09.02.2023. godine tuženiku

- račun broj 03-0902-23 od 09.02.2023. godine

Slijedom navedenog, tuženik smatra kako bi Naslovni sud trebao odbaciti tužbu tužitelja kao nedopuštenu, odnosno istu odbiti u cijelosti zbog nedostatka pravnog interesa.

III. Razlozi neosnovanosti tužbe i tužbenog zahtjeva

Iako tuženik smatra kako je tužba u cijelosti nedopuštena te za istu ne postoji pravni interes na strani tužitelja, tuženik će se, za slučaj Naslovni sud smatra da ne postoje uvjeti za odbacivanje tužbe, ukratko očitovati i o samoj neosnovanosti tužbe i tužbenog zahtjeva, imajući

u vidu da iz tužbe i podneska uopće nije moguće jasno razaznati osnovu na kojoj tužitelj bazira svoj tužbeni zahtjev.

Dakle, tuženik u cijelosti osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti kao neosnovan.

U odnosu na historijat tužbe, kako je isti specificiran u podnesku tužitelja od 20. lipnja 2024., tuženik ističe kako je isti posve nejasan i nespecificiran te isti sadrži citate nekakve dokumentacije i proizvoljne izračune tužitelja koji ničim nisu potkrijepljeni te tuženik sve navode i izračune tužitelja osporava u cijelosti. Samim time, a radi ekonomičnosti postupka i mogućnosti koncentriranog raspravljanja, tuženik smatra kako je najprije potrebno pozvati tužitelja da jasno specificira pravni i činjenični osnov tužbenog zahtjeva.

Tuženik prvenstveno ističe kako su svi navodi tužitelja plod konstrukcija tužitelja koje nikako nije moguće provjeriti i nemaju uporište u dostavljenoj dokumentaciji, a posebice se ističe da tužitelj neosnovanost i nejasnoću tužbenog zahtjeva nastoji prikriti dostavljanjem velike količine dokumentacije koja nije od značaja za odlučivanje o osnovanosti tužbenog zahtjeva.

Tuženik ističe kako o neosnovanosti tužbenog zahtjeva jasno ukazuje činjenica da je tužitelj predmetnim računom zahtijevao jedan iznos, tužbenim zahtjevom sadržanim u tužbi od 9. listopada 2023. drugi iznos, a podneskom od 20. lipnja 2024. treći iznos.

S obzirom na navode tužitelja, tuženik ističe kako uopće nije moguće odrediti kako je tužitelj odmjerio visinu tužbenog zahtjeva (koji tuženik u cijelosti osporava), pa imajući u vidu odredbu čl. 221. a ZPP-a o teretu dokazivanja, tuženik smatra kako je tužbeni zahtjev očito neosnovan.

Pri tom, tuženik ističe kako je tužbeni zahtjev tužitelja u svakom slučaju neosnovan, već i zbog same činjenice da je člankom 3. Ugovora o distribuciji izričito propisano da je tužitelj, u slučaju promjene cijene finalnog proizvoda zbog promjene cijene sirovine za 3%, dužan pisano obavijestiti tuženika najmanje 30 dana prije promjene cjenika. Tuženik ističe kako tužitelj nikada nije obavijestio tuženika niti o poskupljenju sirovine, niti o promjeni cjenika, što sve ukazuje kako je tužbeni zahtjev u cijelosti neosnovan.

Tuženik nadalje ističe kako tužitelj zasigurno nema pravo potraživati bilo kakvu isplatu za isporučene proizvode za koje je tužitelj, očito, samostalno, bez bilo kakvog znanja tuženika, formirao cijenu koju je tužitelj smatrao prikladnom te mu je ista u cijelosti i podmirena. Tuženik posebno ističe kako je sukladno traženjima tužitelja, tuženik tijekom poslovnog odnosa tužitelju isplaćivao avanse koje je tužitelj koristio za nabavu sirovine, pa je sasvim očito da tužitelj nema osnova potraživati isplatu zbog kasnijeg porasta cijena sirovine.

Zaključno, tuženik ističe i prigovor zastare tužiteljeva potraživanja, imajući u vidu da tražbine iz trgovačkih ugovora zastarijevaju za tri godine, sve sukladno odredbi čl. 228. Zakona o obveznim odnosima.

Dakle, pored činjenice da bi tužbu i tužbeni zahtjev trebalo odbaciti kao nedopuštene, tuženik ističe kako je tužbeni zahtjev tužitelja posve neosnovan.

IV. Slijedom navedenog, tuženik predlaže Naslovnom sudu da odbaci tužbu tužitelja u cijelosti kao nedopuštenu, odnosno, podredno, da odbije tužbeni zahtjev u cijelosti kao neosnovan te da, u svakom slučaju, naloži tužitelju da tuženiku naknadi prouzročeni parnični trošak.

INTRADE d.o.o.,
po punomoćniku:

ODVIJETNIK
Zoran Žakula, LL.M.
Zagreb, Ulica Crvenog križa 18

Trošak tuženika:

- Sastav odgovora na tužbu	1.000,00 EUR
- PDV 25%	<u>250,00 EUR</u>
UKUPNO:	1.250,00 EUR
+ pristojba za odgovor na tužbu	<u>331,81 EUR</u>
SVEUKUPNO:	1.581,81 EUR